

[Udenrigsministeren]

debat, og jeg synes, det var godt, at Socialdemokratiet forleden fremkom med ønsket om at få debatten ned i folketingssalen ved fremsættelse af et beslutningsforslag. Det er jo en debat, der rækker frem imod kommende og lignende situationer og desuden giver anledning til dels at få ryddet en del misforståelser af vejen, dels at få afklaret nogle af de praktiske og ubehagelige problemer, vi står med, og som forsvarsministeren vil komme ind på om et øjeblik. Som politikere er vi nødt til at gøre de ting, som er nødvendige for at sikre gennemførelsen af de opgaver, som FN vil have os med til, og vi må gøre det uden at ryste på hånden.

Det er også godt, at denne debat gør det muligt at få en bredere folkelig debat om spørgsmålet. Hr. Kópke Christensen spurgte: Hvad har regeringen gjort? Ja, jeg har holdt et utal af taler i sommerens løb, og hr. Kópke Christensen var så venlig at citere fra en af dem. Men jeg hilser bestemt denne anledning meget velkommen. Vi kan skabe opmærksomhed omkring det dybe og følelsesladede og vanskelige problem for alle os, der i fællesskab skal tage ansvaret for danske borgeres deltagelse i disse FN-operationer.

Vi er i disse år vidne til en rivende udvikling i FN's muligheder for at gribe ind til fordel for nødstedte befolkningsgrupper. Denne udvikling, som endnu kun er i sin vorden, skal vi støtte, vi skal deltage i den, vi skal fremme den. Det er klart, at hver ny aktion flytter nogle hegnsplæ, det gælder også for den aktion, der er tale om her. Det er måske en af de vigtigste begivenheder, når vi betragter FN's muligheder for aktiv indgriben, og det er jo noget, som man slet ikke kunne forudse for blot få år siden.

Derfor er det så vigtigt, at vi står sammen om at yde denne humanitære indsats, for den nye verden, som vi havde håbet på at se efter kommunismens sammenbrud, ser vi ikke i det forhenværende Jugoslavien. Betingelsen for at få rettet op på tingene er, at FN kan spille en ny og mere aktiv rolle, og det kan kun være i vores interesse at støtte disse bestræbelser efter bedste evne.

Formanden:

Forsvarsministeren. (Ophold). Efter forretningsordenen kan ministre få ordet, når de begærer det.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg er glad for, at Folketinget får denne mulighed for at drøfte en række principielle forhold vedrørende indsats i FN's tjeneste og en række andre forhold, som har betydning i denne sammenhæng. Jeg tror nemlig, at en hel del af både den offentlige debat og den debat, vi har haft i dag, tydeligt bærer præg af, at den ikke hviler på et helt realistisk grundlag, så det kan være nyttigt at give ekstra oplysninger om de faktiske forhold.

Lad mig først slå fast, som det allerede blev gjort af udenrigsministeren for et øjeblik siden, at diskussionen om, hvorvidt værnepligtige kan eller skal deltage i denne UNPROFOR-aktion, tager udgangspunkt i en forkert opfattelse. Værnepligtige kommer ikke på tale. Der er enkelte lande med lang værnepligtstid, f.eks. Frankrig, hvor værnepligtige kan melde sig til sådanne opgaver, men det er ikke tilfældet i Danmark.

Jeg har forstået, at det hidtil har været Socialdemokratiets opfattelse – som det bl.a. fremgår af pressemeddelelser fra Ritzaus Bureau – at den danske del af den udvidede fredsbevarende styrke i det tidligere Jugoslavien som udgangspunkt skal bestå af personel, der melder sig frivilligt. Socialdemokratiet har dog indtil nu erkendt, at vi kan komme i den situation, at det kan være umuligt at finde frivillige til alle de opgaver, Danmark skal påtage sig. Men nu har Socialdemokratiet tilsyneladende skiftet holdning, hvis jeg har forstået ordføreres udtalelser rigtigt.

Jeg er meget enig i den holdning, Socialdemokratiet gav udtryk for indtil i går. Det er vigtigt at erkende, at der i den nuværende situation er tale om en ikke helt ufarlig opgave, og jo farligere opgaven er, desto større krav må man stille til soldaternes og enhedernes professionalisme. Denne professionalisme opnås ved at opstille og uddanne samlede enheder, hvor hver soldat har sin funktion, og hvor soldaterne kender hinanden og er vant til at arbejde sammen som en helhed. Det er helt afgørende i en operation som den, der nu forestår, og på den måde sikrer man også den fornødne evne til at reagere korrekt og bevare overblikket i stressede situationer.

Da vi udsendte korvetten »Olfert Fischer« til Den Persiske Golf under Irak/Kuwait-krisen, løste vi opgaven ved at udsende samlede